

Původní a vložené
Současná architektonická tvorba

Rekonstrukce pavilonu Z

České Budějovice

Adéla Frnochová, Saša Sandanyová

zimní semestr 2022/2023
Fakulta architektury ČVUT v Praze

Obsah

Obsah	2
Úvod	3
Charakteristika místa	4
Původní	6
Projekt	6
Dispoziční řešení a interiér	6
Exteriér a okolí	8
Intermezzo	10
Vložené	13
Rekonstrukce objektu	13
Dispoziční řešení a interiér	15
Exteriér a okolí	18
Shrnutí a závěr	20
Zdroje	21
Citace	21
Zdroje obrázků	21

Úvod

Semestrální práce, jež vznikla v rámci předmětu DAT6 – Současná architektonická tvorba, popisuje přeměnu Pavilonu Z na Výstavišti v Českých Budějovicích. Prostor pavilonu byl od sedmdesátých let minulého století spjat především s veletrhem Země živitelka, který každý rok navštěvují davy lidí.

Prvotní stavba byla navržena dvojicí architektů Libora Erbana a Jana Bendy, tato část je v práci označována jako „původní“. Během let prošla stavba od svého zrodu dvěma rekonstrukcemi včetně poslední renovace od ateliéru A8000, touto rekonstrukcí je označena část „vložená“.

Budova byla využívána sotva pár dní v roce a myšlenka rekonstrukce vedla k vytvoření maximálně variabilního prostoru, který dokáže sloužit uživatelům nejen po dobu konání veletrhu, ale přinese možnost využívat prostory po celý rok a zároveň se dokáže přizpůsobit nejrůznějším výzvám a technickým požadavkům organizátorů. Nynější proměna přinesla nové prostory pro výstavy, filharmoniky, koncerty nebo divadla.

Klíčovým tématem práce je pak rozbor částí „původní“ a „vložené“ a posouzení záměru, zda naplnila současná proměna přístup k potřebám dnešní a budoucí generace obyvatelstva.

Obrázek 1- vizualizace Pavilonu Z

Charakteristika místa

Pavilon Z se nachází v severní části Výstaviště České Budějovice v Jihočeském kraji. Výstaviště je umístěno ve výhodné poloze středu města podél řeky Vltavy a Husovy třídy. Historie těchto výstavních prostor začíná v šedesátých letech minulého století, kdy se na ploše tehdejších pravidelně zaplavovaných luk konaly zemědělské výstavy. “Založení areálu je silně inspirováno bruselským Heyselským parkem a jeho podobou v době konání světové výstavy EXPO 1958”¹. Výstavištěm historicky probíhá základní severojižní osa, která tvoří důležité propojení ve směru sever – jih. Významná spojnice je zachována, její vymezení má charakter veřejného prostranství s vymezením rezervy pro rozšíření na místní komunikaci s kruhovou křižovatkou v okolí stávajícího pavilonu „Z“.

V březnu 1960 byla zahájena první fáze výstavby. V této fázi došlo ke stavbě pavilonu M (jižní část výstaviště), haly B1, která sloužila jako provizorní hlavní pavilon a dnes již neexistujícího rybářského pavilonu. Další několik nových pavilonů bylo postaveno mezi roky 1971 a 1972. Začaly se zde objevovat i pergolové stánky, které navyšovaly výstavní kapacitu a další sociální zázemí a místa s občerstvením. To celé vedlo k výraznému rozvoji a v prostorách výstaviště začala probíhat Země žitelka. V letech 1990-2011 byla rekonstruována řada pavilonů (hala B1, pavilon R1, R3, Z), které pomohly ekonomické situaci areálu. Nejvýraznějším článkem výstaviště se stal kulovitě zaklenutý pavilon P6 z roku 1989, který navrhl architekt Karel Prager.² V roce 2005 Výstaviště dosáhlo rekordního počtu 21 pavilonů, z nichž se jich do dnešní doby dochovalo pouze 15. V roce 2010 byl realizován pavilon T s novou hlavní branou od architektů Stříteckého a Krupauera, který tvoří vstupní bránu ze severní části. V letech 2020-2022 došlo k rekonstrukci již zmíněného pavilonu Z, který navazuje na objekt T v severo-j jižní ose. Tyto dva objekty ohraničují nově vzniklé náměstíčko a jsou propojeny membránovým zastřešením. Z jižní strany na pavilon směřuje hlavní osa výstaviště, která rozděluje prostor na východní a západní část.

Výstaviště se postupem času dostalo do dezolátního stavu. Na jejich vzhledu se podepsal zejména nezáměr o údržbu a celou situaci pak zhoršily povodně v roce 2002, kde se rozlila řeka Vltava, která zaplavila téměř celou plochu a způsobila škody za zhruba 100 milionů Kč.

V dnešní době se již usiluje o znovuzkřížení výstaviště jako celku a jsou k nahlédnutí různé územní studie. Výjimku tvoří severní již zrekonstruovaná část, která nejenže odpovídá dnešním nárokům na multifunkční prostor (variabilita prostoru, materiálové řešení, kapacita...), ale tyto požadavky v mnoha ohledech překonává. Dosavadní urbanistické studie i návrhy rekonstrukcí ostatních pavilonů se kvalitou velice přibližují severní části a jsou zde i dobré předpoklady k jejich realizaci, jedná se například o studii Výstaviště - sever zabývající se přetvořením území výstaviště v obchodní administrativní a prezentační centrum. “Výstaviště je rovněž významné svou urbanistickou a krajinnou rolí, která se v současnosti uplatňuje čím dál více, chystaná revitalizace zapojuje areál logicky do pásu zelených ploch v bezprostředním okolí historického jádra města.”

¹ <https://pamatkovykatalog.cz/vystaviste-ceske-budejovice-23059087> , vyhledáno 24.01.2023

² <https://pamatkovykatalog.cz/vystaviste-ceske-budejovice-23059087> , vyhledáno 24.01.2023

Pavilon T

Pavilon Z

Obrázek 2 - Atelier 111 urbanistický návrh Výstaviště České Budějovice (2019)

Původní

Projekt

Kvůli rozsáhlým povodním v roce 2002, kdy byl vyplaven archiv města České Budějovice je o historii a úpravách objektu před tímto rokem dochováno velice málo informací. Je známo, že pavilon Z byl navržen a vyprojektován architekty Liborem Erbenem a Janem Bendou (Stavoprojekt) v roce 1972 a následně realizován mezi lety 1974-1976 za účelem výstavní funkce. Povedlo se zachovat několik poničených výkresů, kde je k nahlédnutí původní architektonické řešení z roku 1972 a statické posouzení.

Jednou z významných staveb Libora Erbana je i Mateřská škola a jesle v Prachaticích. Obě stavby jsou od sebe časově vzdálené pouze jeden rok a jsou charakteristické svou jednoduchou skladbou základních hmot v kombinaci s čistými liniemi a výrazným barevným řešením. Objekty byly zhotoveny pomocí ocelové nosné konstrukce doplněné o kloubový systém, která umožňuje variantní řešení obvodového pláště a členění objektu. Výrazným prvkem na obou fasádách jsou okna skládaná z malých čtvercových částí, která na pavilonu tvoří jednoduchou linii a na mateřské škole jsou kaskádově skládány do obrazců.

Dispoziční řešení a interiér

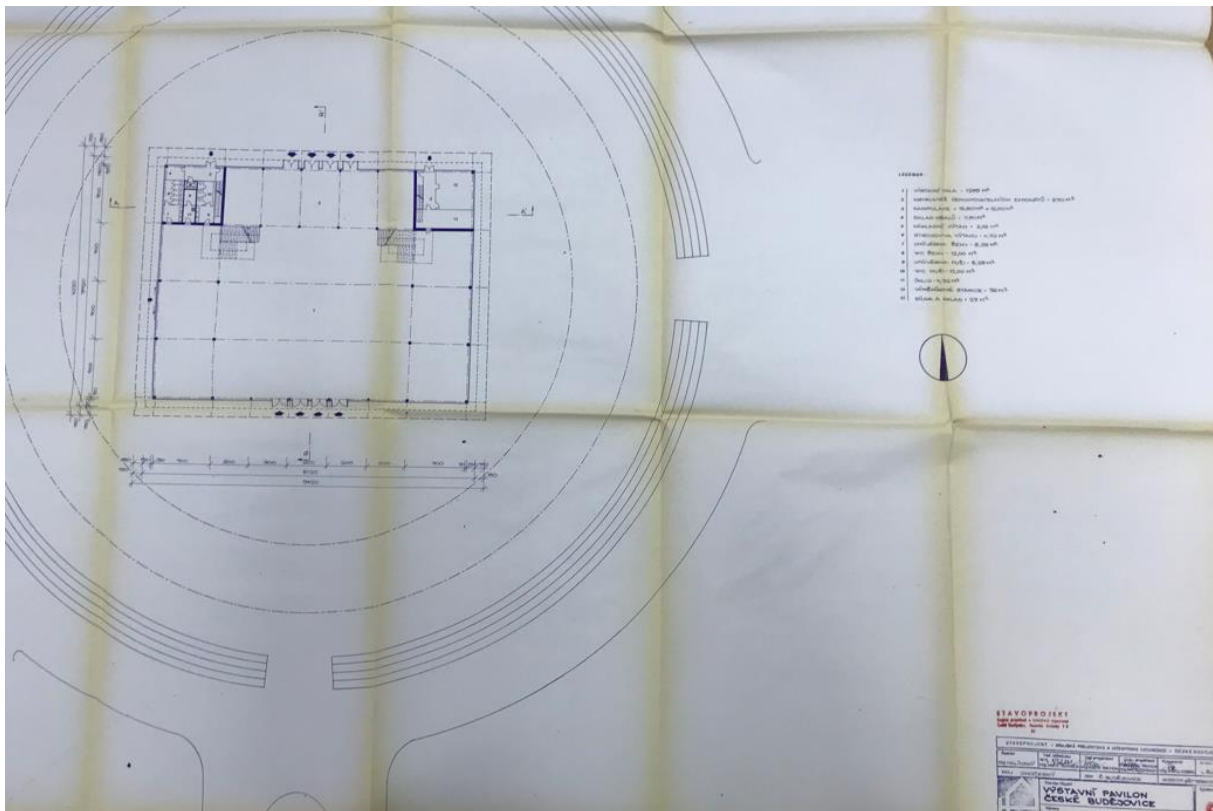
Dispozičně je prostor vyřešen jednoduše a instinktivně. V prvním nadzemním podlaží jsou z jižní a severní části objektu orientovány vstupy do pavilonu, které přímo navazují na výstavní halu. Hala je pak tvořena velkým otevřeným převýšeným prostorem, ve kterém se nachází dvě dvouramenná interiérová schodiště, každé na jedné straně od vstupu. V přízemním patře se nachází dvě další oddělené části, na jedné straně s hygienickým a na druhé straně s technickým zázemím. Později v severní části na halu navazovaly prostory šaten, které byly umístěny v přístavbě z roku 2009 a další prostory s potřebným zázemím.

Ve druhém nadzemním podlaží navazují na obě schodiště haly. Z jedné haly je orientován vstup k baru a toaletám a z druhé k šatnám. V prostoru mezi halami se nachází přednáškový sál. Zbytek prostoru je vyplněn kanceláři a učebnami, které navazují na schodiště.

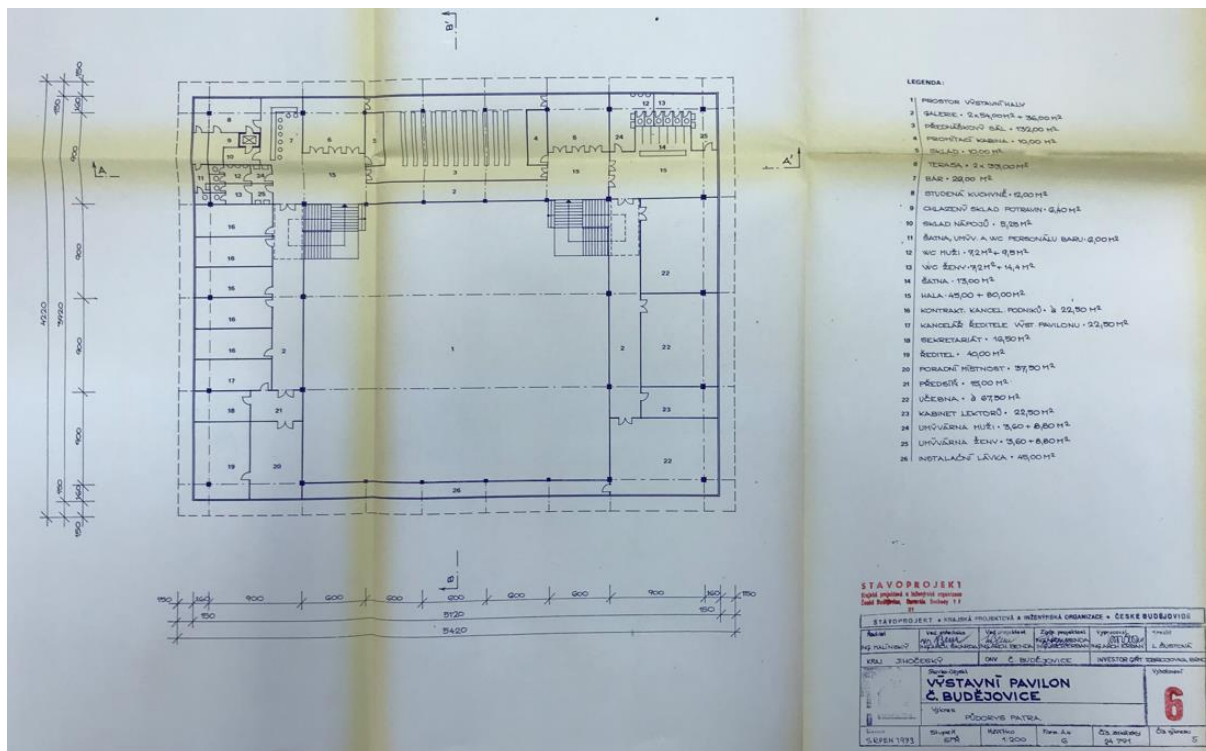
Nejvýraznějšími designovými prvky interiéru jsou mohutná modrá schodiště doplněná červeným zábradlím. Podesta se nachází v plastovém velkoformátovém hranolu, který jakoby visel ze stropu. Interiér je osvětlen pomocí rozptýleného denního světla, které sem dopadá přes průsvitný obvodový plášť a dodává prostoru určitou intimitu a hru barev, které jsou za stěnou. Ve stropě jsou umístěny čtvercové světlíky, které svou velikostí odpovídají čtvercovým oknům a jsou pravidelně geometricky rozprostřeny do šachovnice i s umělým osvětlením.

Obrázek 3 – „původní“ -interiér

Obrázek 4 – Výkresová dokumentace – půdorys 1.NP (1973)

Obrázek 5 – Výkresová dokumentace – půdorys 2.NP (1973)

Exteriér a okolí

Tvar objektu je složen z jednoduchých čistých na sobě horizontálně položených kvádrech (viz obrázek 6). Stupňovité odsazení pater je ještě více podpořeno pomocí kombinací barev a materiálů (modrý plech, červený plech, průsvitný plast). Horizontálnost objektu je pak podpořena linií pásových oken složených z drobných čtverců. Hlavní vchody do objektu jsou umístěny symetricky uprostřed severní a jižní fasády. Velké prosklené vstupy lákají uživatele k odhalení, co se skrývá za průsvitnou fasádou.

V této dynamické kompozici hmot a geometrie ve výrazné barevnosti a v abstraktním zobrazení čistoty (fasáda, hmoty) můžeme zahlédnout prvky holandského uměleckého stylu neoplasticismu.

V urbanistickém návrhu tvoří Pavilon Z jakýsi středobod, ze kterého jsou osově orientovány cesty k ostatním pavilonům. Okolo objektu se v kruhových liniích nachází zeleň doplněná o vzrostlé stromy, které v interiéru tvoří za průsvitnou stěnou barevnou hru.

Intermezzo

Jak už bylo zmíněno v historii objektu, původní pavilon byl navržen v principu monofunkční výstavní haly. Postupem času se zde začala vytvářet idea otevřít prostor pavilonu i k jiným aktivitám a změnit monofunkční halu v plnohodnotný polyfunkční prostor. V 1. nadzemním podlaží začaly probíhat plesy, koncerty, výstavy a v 2. nadzemní podlaží konferenční aktivity a administrativní činnosti. Tato změna funkčnosti si však vybrala svou daň na úpravách různého typu, které byly vždy řešeny pouze impulzivně a ne v rámci celkového charakteru stavby.

V roce 2003 došlo ke změně užívání stavby a výstavní prostory pavilonu byly obohaceny ještě o taneční a administrativní funkci. Tato změna měla vliv především na úpravu požárního a dispozičního řešení stavby. Objekt byl doplněn o SDK podhledy, obklady, novou fasádu, o nové únikové cesty včetně venkovního ocelového točitého schodiště, atd.. Z důvodu variability prostoru pro administrativní funkci byl objekt ve 2. nadzemním podlaží doplněn mobilními příčkami a novými rozvody vody, kanalizace a vytápění. Z důvodu nedostatečné kapacity při kulturních akcích musela být v roce 2009 na severní fasádě vybudována přístavba se šatnami.

To, že byl prostor navrhnout výhradně k výstavním účelům se projevilo především při akcích s velkým počtem lidí. Prostory dlouhých chodeb, nedostatečná kapacita toalet a pouze jeden bar v relativně malém prostoru se staly kritickými. Prostor akusticky neodpovídal probíhajícím koncertům ani ostatním akcím.

Postupem času za účelem provozního a technického „vylepšení“ stavby byly na objekt nalepovány další „vychytávky“ – točitá schodiště, vchodové zastřešení..., které se postupně nashromažďovaly až zastínily původní architektonický záměr ukrytý v čistotě a eleganci.

Obrázek 8 - pohled jihovýchodní (2019)

Obrázek 9 – Interiér (2019)

Obrázek 10 – Interiér (2019)

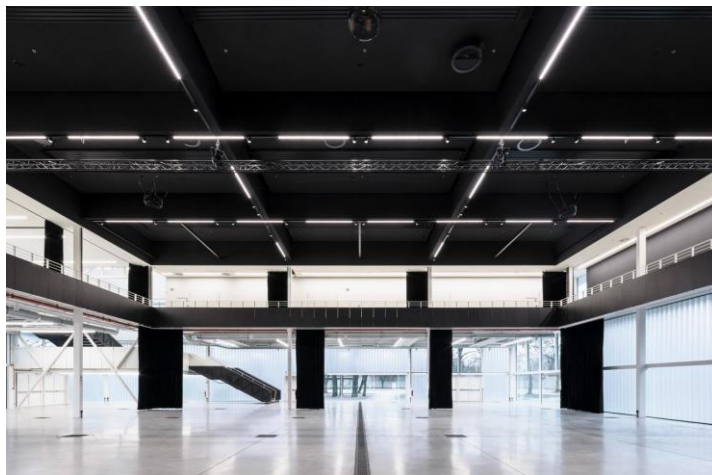
Vložené

Obrázek 11 - Zrekonstruovaný Pavilon Z

Rekonstrukce objektu

Nově zrekonstruovaný pavilon vychází z původního tvaru budovy, tedy tříúrovňový stupňující se kvádr. “Rekonstrukce byla inspirována rostlinným motivem, konkrétněji procesem šlechtění bonsaje.”² Touto myšlenkou přirovnali architekti přeměnu pavilonu. Co se týče obálky budovy, tak původní plášť pavilonu byl kompletně odstrojen a nahrazen novým. Cílem bylo dosažení původního vzdušného čistého prostoru a zároveň moderního vzhledu budovy. Aby tohoto bylo dosaženo, musel se tým architektů zbavit dobových nánosů a nahodilých nehodících se vrstev (nově vzniklé zázemí, objekt šaten, točité schodiště,...), které původnímu vzhledu nikterak neprospívali. Ocelový skelet, který je nosnou kostrou celého objektu je v interiéru nově přiznán, odhalená konstrukce je tak charakteristickým

Obrázek 12 a 13 interiér- „původní“ vs. „vložené“

prvkem v celém interiéru. Přiznaná jsou i veškerá technická vedení.

Z týmu 40 architektů ateliéru se na obnově Pavilonu Z podíleli kromě Martina Krupauera také Daniel Jeništa (architekt a člen ateliéru od roku 2016), Pavel Kvintus (jednatel ve společnosti A8000 od roku 2007) a Petr Hornát (architekt a člen ateliéru v letech 2006-2021). Tým architektů stihl provést rekonstrukci za pouhé dva roky, na což je vedoucím ateliéru Martin Krupauer velice hrdý.

„Základní myšlenkou bylo vytvořit multifunkční a maximálně variabilní prostor, nikoliv jednoúčelovou halu.“³ Tato myšlenka stála za celým zrodem rekonstrukce, kdy se právě usilovalo o dosažení této proměny. Přízemí pavilonu bylo využíváno i pro plesy, avšak kvalita prostředí, jeho prostorové parametry a technické vybavení nenabízelo dostatečnou atraktivitu, která snižovala konkurenceschopnost stavby. Lepší využitelnosti bránily především provozní nedostatky, které vyplývají z monofunkčnosti stavby, nebyla tedy možnost oddělení jednotlivých provozů.

Na základě rekonstrukce se z budovy stal prostor s multifunkčním využitím a variabilním prostorem. Hlavní hala je řešena jako otevřený prostor, který poskytuje možnost libovolně měnit uspořádání sálu dle aktuální akce. Obdobné rozložení se zde nacházelo i donedávna s tím, že nebylo možné tento sál jednoduše uzpůsobit jiné požadované akci. Problémem bylo především umístění schodiště, toalet a technického zázemí. V původním návrhu byla umístěna dvě schodiště v prostoru po obou stranách pavilonu. Na obou stranách se v přízemí nacházely i uzavřené prostory, které sloužily jako skladovací a technické zázemí.

Nově vzniklé uspořádání přesunulo technické zázemí a konferenční místnosti do pravé části pavilonu. Schodiště bylo redukováno pouze na jedno a bylo přemístěno do levé rohové části objektu. V levé části se taktéž otevírá hlavní výstavní prostor přes dvě podlaží s předělným systémem závěsů. Systém závěsů, který se nachází po obvodu sloupů, vytvoří při zatažení dokonalý blackbox. Jakmile jsou naopak závěsy rozhrnuté je pavilon obklopen venkovní zelení a přírodou, kterou můžeme z vnitřního prostoru krásně vnímat skrze prosklení pavilonu.

V budoucnu je počítáno s doplněním mobilní elevace. Nově opravený pavilon se otevřel veřejnosti při příležitosti 47. ročníku mezinárodního agrosalonu Země živitelka, v srpnu v roce 2021. Byla zde vystavována zemědělská technika ze sbírek národního zemědělského muzea. Během šesti dní se zde vystřídalo téměř 100 000 návštěvníků. Na zahájení se podílela i Jihočeská filharmonie, která testovala kvalitu prostoru z hlediska akustiky. Další akcí, která zde probíhala ke konci toho samého roku, byla výstava vzdělání a řemeslo.

Dispoziční řešení a interiér

Kompozice vnitřní dispozice vychází z principu zachování stávající konstrukce objektu, která má ve své středové části velkoryse pojednanou vnitřní halu čtvercového půdorysu. Tento prostor je v návrhu zachován a je podpořen zvýšením prostoru až ke střeše. Horní podlaží je uspořádáno do dvou traktů, které se umí rozdělit na jednotlivé menší prostory. Již zmiňovaným rozdělením přízemního prostoru, kde bylo hygienické zázemí přesunuto do jedné části a technické zázemí se přesunulo do nově vzniklé věže. Pravá část pavilonu se tak více otevřela a nabízí prostor, který lze velmi snadno přeměnit podle potřeb. Tato variabilnost tak v původním pavilonu nebyla možná.

Interiér je navržen v jednoduchém, neutrálním barevném spektru v kombinaci černé a bílé. Tuto kombinaci doplňuje leštěná betonová podlaha, která působí minimalistickým dojmem. Plní zde účel multifunkčnosti a to především v případech, kdy musí unést nelehké traktory, které jsou vystavovány během veletrhu Země živitelka. Zároveň však vyhoví podmínkám i při konání jiných společenských událostí nebo koncertu Jihočeské filharmonie.

Obrázek 15 - výstava zemědělských strojů

Do interiéru dopadá světlo skrze velkoformátové profilované zasklení v přírodní zelenkavé barvě, vedle toho je součástí obálky budovy i čiré průhledné sklo, které dodává prostoru dostatek světla. Součástí přiznané ocelové konstrukce jsou i pojezdové prvky, na které je možné připevnit závěsy a docílit tím izolovaný prostor pro konání již zmiňovaných koncertů.

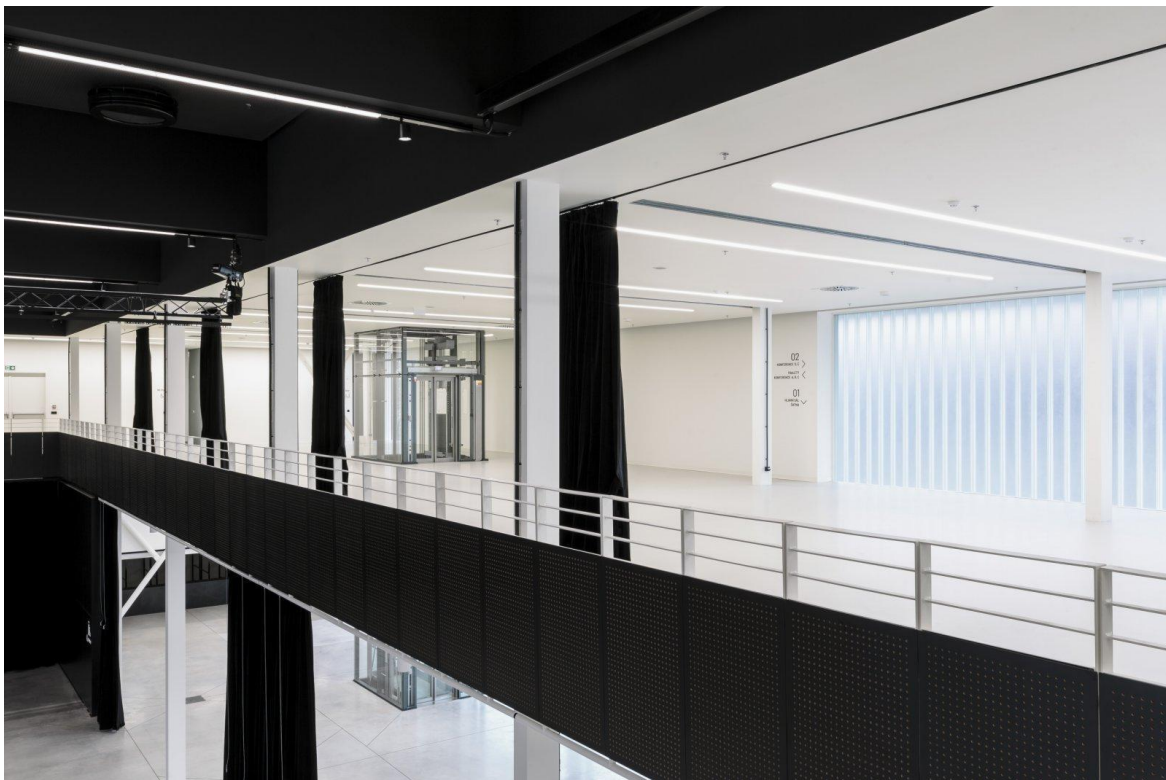

Obrázek 16 -zasklení

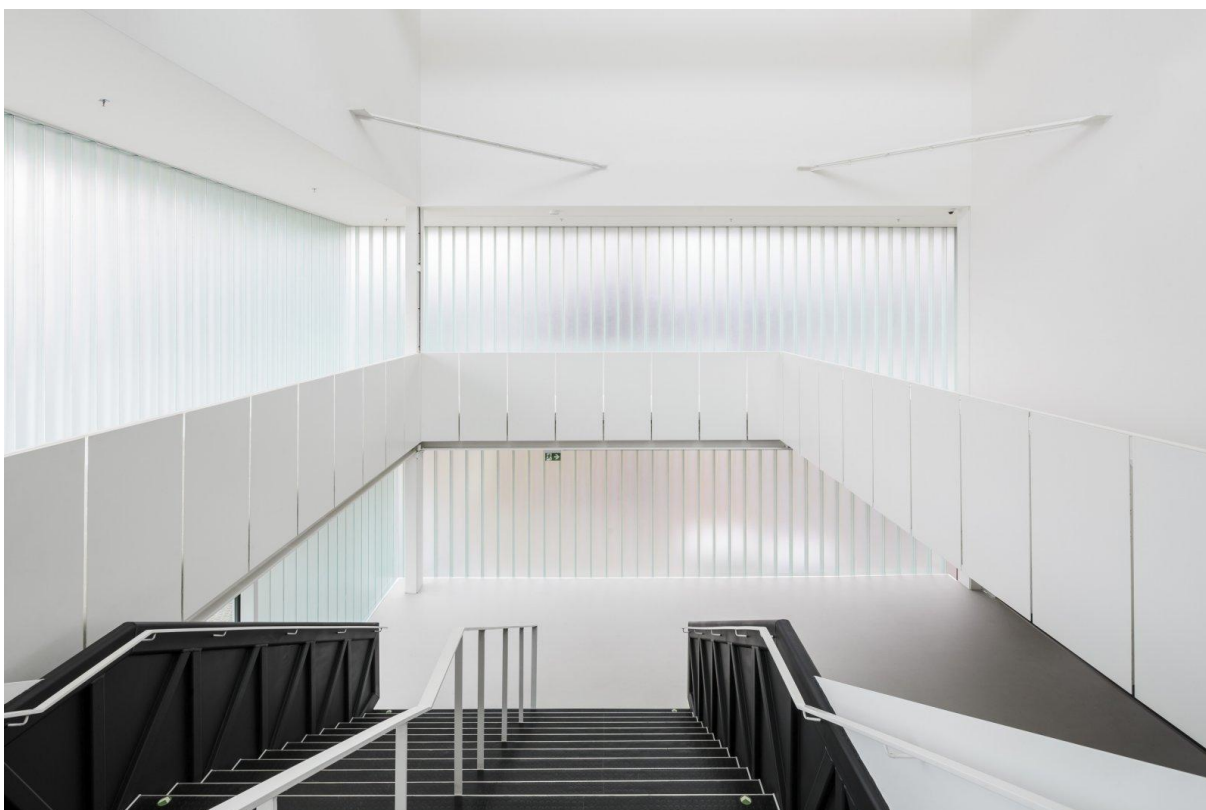
Objekt má dvě nadzemní podlaží, která jsou propojena skleněným výtahem a schodištěm, nad kterým se nachází střešní světlík, čímž je schodiště dostatečně prosvětleno. Ve druhém nadzemním podlaží se nacházejí další dva sály, které je možno variabilně dělit a využívat je pro pořádání dalších společenských akcí. Vstupní prostory a hlavní multifunkční sál volně přecházejí do tohoto podlaží. Součástí pavilonu je i technologická věž, ve které jsou zakomponované veškeré prvky vzduchotechniky, chlazení a vytápění. Věž je tedy nově vzniklý prvek, který není architektky nikterak skrýván. Tyto technologie byly doposud umístěny a skryty v technické místnosti v přízemí. Provedení je pojato jako přisazená opláštěná ocelová konstrukce. Na konstrukci se nachází prosklená spára, kterou je možné veškerou technologii vidět.

Obrázek 17 – technologická věž

Obrázek 18 – systém závěsů

Obrázek 19 – interiérové schodiště

Exteriér a okolí

Exteriér celého pavilonu se nese v duchu minimalismu, pavilon působí na první pohled čistě a jednotně, podepisuje na to především copilitová stěna, která v kombinaci se zasklením dodává budově moderní vzhled s původním nádechem. Stěna se podepisuje i v interiéru, kam skrze ní dopadají barevné efekty. Pavilon je obklopen vysokými stromy, které se odráží v prosklené fasádě a dodávají návštěvníkovi pocit blízkosti přírody. V dohledné době se počítá i s vydlážděním prostoru před pavilonem a vytvořením jakéhosi malého náměstíčka a místa na setkávání. Pavilon Z je pomocí membránového zastřešení napojen na vedlejší pavilon T. Oba soliterní domy, přesto že jsou na první pohled odlišné, jsou projekty vycházející z Ateliéru A8000.

Obrázek 20 – předprostor Pavilonu Z

Shrnutí a závěr

Ateliéru A8000 se povedlo o znovuoživení pavilonu Z. Objekt byl očištěn od všelijakých nánosů, které byly mnohdy jen záplatou řešení, jak udělat prostor více variabilní a pojali projekt rekonstrukce jako komplexní úlohu. Vrátili jeho hmotě původní čistotu a lehkost a dispozičně vdechli objektu nového ducha, který odpovídá principům dnešního užívání víceúčelového sálu. Moderní materiály o nově použité prvky s sebou nesou nádech současného světa, který se střetává s historickou podstatou objektu z roku 1972. Původní myšlenka výstavního sálu je obohacena o možnost k provozu dalším kulturním akcím, které vedou k oživení Výstaviště.

Původní stavba plnila svou funkčnost jen do doby, než se v okolních lokalitách začaly objevovat konkurenceschopnější prostory na využití. Vzhledem ke své atraktivní lokalitě by byla škoda tuto stavbu ponechat osudu. Rekonstrukcí se tak napomohlo k obnovení využitelnosti budovy, která vzhledem ke své monofunkčnosti ztrácela svou náplň a konalo se zde čím dál méně významných akcí. Opravený pavilon je v provozu pouze několik měsíců, ale doplnil již velkou část kulturního kalendáře v Českých Budějovicích a přispívá městu i z ekonomického hlediska. Proto je Pavilon Z výborným startovacím bodem a zdárným příkladem, od které se budou odvíjet i obnovy ostatních pavilonů a výstaviště jako celku.

V této oblasti je navržena i nová studie na výstavbu bydlení a dalších veřejných služeb okolo pobřeží Vltavy. Územní studie Českých Budějovic počítá s návrhem lávky propojující Jiráskovo nábřeží s protilehlým břehem, pěší a cyklistické propojení centra města se čtvrtí Čtyři dvory. Okolí pavilonu se tedy stane v budoucnu pro České Budějovice velmi žádané. Nová městská část se dostane do povědomí nejen místním obyvatelům, ale i široké veřejnosti. Proto považujeme rekonstrukci pavilonu za správný krok, který již nyní napomohl k objevení místa a přilákání nových lidí.

Zdroje

Rekonstrukce pavilonu Z, *Archiweb*,

<https://www.archiweb.cz/b/rekonstrukce-pavilonu-z>, vyhledáno 24.11.2022

O rekonstrukci pavilonu Z, *Archspace*,

<https://www.archspace.cz/a8000-o-rekonstrukci-pavilonu-z>, vyhledáno 24.11.2022

Martin Krupauer (Atelier A8000). Osobnosti současné architektury, *Tvarchitect*,

<https://www.tvarchitect.com/video/osobnosti-soucasne-architektury-martin-krupauer-atelier-8000/>, vyhledáno 24.11.2022

TV Architect představuje - Atelier A8000, , *Tvarchitect*,

<https://www.tvarchitect.com/video/profilove-video-atelier-a8000/>, vyhledáno 24.11.2022

Památkový katalog Výstaviště České Budějovice

<https://pamatkovykatalog.cz/vystaviste-ceske-budejovice-23059087>, vyhledáno 22.01.2023

O ateliéru a8000

<https://a8000.cz/>, vyhledáno 24.11. 2022

Výstaviště České Budějovice

<http://www.encyklopedie.c-budejovice.cz/clanek/vystaviste-ceske-budejovice> , vyhledáno 24.11.2022

JENIŠTA, Daniel, architekt v ateliéru A8000 [ústní sdělení]. Praha, 27.10. 2022

Obrázek 1: vizualizace Pavilonu Z

Zdroj:https://czechdesignmag.cz/wp-content/uploads/2021/04/pavilon-Z_exterier-1.jpg

Obázek 2 : - Atelier 111-urbanistický návrh Výstaviště České Budějovice (2019)

Zdroj:<https://www.atelier111.cz/vystaviste-ceske-budejovice>

Obrázek 3: „původní“ -interiér

Zdroj: *Ing.arch. Daniel Jeništa, autor rekonstrukce Pavilonu Z*

Obrázek 4: Výkresová dokumentace – půdorys 1.NP (1973)

Zdroj: *Ing.arch. Daniel Jeništa, autor rekonstrukce Pavilonu Z*

Obrázek 5: Výkresová dokumentace – půdorys 2.NP (1973)

Zdroj: *Ing.arch. Daniel Jeništa, autor rekonstrukce Pavilonu Z*

Obrázek 6: Výkresová dokumentace – pohledy (1973)

Zdroj: *Ing.arch. Daniel Jeništa, autor rekonstrukce Pavilonu Z*

Obrázek 7: pohed jihovýchodní (2003)

Zdroj: *Ing.arch. Daniel Jeništa, autor rekonstrukce Pavilonu Z*

Obrázek 8: pohed jihovýchodní (2019)

Zdroj: Ing.arch. Daniel Jeništa, autor rekonstrukce Pavilonu Z

Obrázek 9: interiér (2019)

Zdroj: Ing.arch. Daniel Jeništa, autor rekonstrukce Pavilonu Z

Obrázek 10: interiér (2019)

Zdroj: Ing.arch. Daniel Jeništa, autor rekonstrukce Pavilonu Z

Obrázek 11: Zrekonstruovaný pavilon Z

Zdroj: <https://www.archiweb.cz/b/rekonstrukce-pavilonu-z>

Obrázek 12: „původní“ vs. „vložené“

Zdroj: Ing.arch. Daniel Jeništa, autor rekonstrukce Pavilonu Z

Obrázek 13: „původní“ vs. „vložené“

Zdroj: <https://www.archiweb.cz/b/rekonstrukce-pavilonu-z>

Obrázek 14: Koncert Jihočeské filharmonie, zkouška akustiky

Zdroj: <https://www.archiweb.cz/b/rekonstrukce-pavilonu-z>

Obrázek 15: výstava zemědělských strojů

Zdroj: <https://www.archiweb.cz/b/rekonstrukce-pavilonu-z>

Obrázek 16: zasklení

Zdroj: <https://www.archiweb.cz/b/rekonstrukce-pavilonu-z>

Obrázek 17: technologická věž

Zdroj: <https://www.archiweb.cz/b/rekonstrukce-pavilonu-z>

Obrázek 18: systém závěsů

Zdroj: <https://www.archiweb.cz/b/rekonstrukce-pavilonu-z>

Obrázek 19: interiéroví schodiště

Zdroj: <https://www.archiweb.cz/b/rekonstrukce-pavilonu-z>

Obrázek 20: předprostor Pavilonu Z

Zdroj: <https://www.archiweb.cz/b/rekonstrukce-pavilonu-z>